

Arrest

nr. 83 669 van 25 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 27 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. MATTHIJS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 15 februari 2010 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Kalika Nagar (Butwal municipality) en bent u in het bezit van de Nepalese nationaliteit. U stamt uit een koningsgezinde familie. Sedert vier of vijf jaar bent u sympathisant van de Rastriya Janashakti Party-Nepal (RJP-N). Een tweetal weken voor uw vlucht uit Butwal kwamen twee leden van de YCL (Young Communist League, de jongeren vleugel van de maoïstische partij UCPN-M) naar uw woning. Zij wezen er uw vader op dat ze niet van zijn

politieke activiteiten hielden en vroegen hem zich aan te sluiten bij de maoïsten. Uw vader antwoordde hen dat hij niet eenvoudigweg zijn ideeën goed zou verlaten. Daarnaast eisten ze een deel van de grond die aan uw familie toebehoorde. Uw vader wees hun eis af. Er ontstond een gevecht. Nadat u en enkele burens waren tussengekomen, dropen de twee af. Eén à twee weken later waren uw broer en u 's avonds op de terugweg naar huis toen u werd opgewacht door drie onbekenden. Zij vroegen of u de zoon van P. (uw vader) was. Wanneer u zulks bevestigde, brachten zij u enkele rake klappen toe. U weet niet wat zij van plan waren, maar sluit niet uit dat zij u wilden ontvoeren. Uw broer hielp u zich te verdedigen. U slaagde erin weg te rennen. U gaat ervan uit dat deze drie personen tot de YCL behoren. U vluchtte naar uw nicht in Modigram. Later vernam u dat uw broer was opgenomen in het Lumbini District Hospital. Tevens vernam u dat leden van de YCL naar uw ouderlijke woning waren gekomen. U werd er onterecht van beschuldigd dat u er met hun wapens van door was gegaan. Zij wilden dat u zich vrijwillig bij hen aanbood. U begreep dat dit geen loze woorden waren, en dat zij eender welke maatregel tegen u konden treffen. Zij zouden u kunnen ontvoeren en zelfs vermoorden, om zo druk uit te oefenen op uw vader. U ging niet naar huis. Na ongeveer een week, tijdens de maand Poush (9de maand) 2066 (december 2009 – januari 2010), ging u naar Kathmandu. Eerst verbleef u bij uw oom K. P., maar nadat deze door de YCL opgebeld werd en ervan beschuldigd werd u te verbergen, verhuisde u naar een vriend van uw oom, eveneens in Kathmandu. Omdat u vreesde ook daar gevonden te worden, nam u samen met uw oom in de maand Falgun (elfde maand) 2066 (februari-maart 2010) het vliegtuig van Kathmandu naar Delhi. Uw oom bracht u in contact met de smokkelaar. Deze regelde voor u een vervalst Nepalees paspoort op naam van B. T. en voorzien van een Schengenvisum. In het bezit van dit paspoort nam u in Delhi het vliegtuig naar Parijs. U kwam op 15 februari 2010 in België aan en diende hier dezelfde dag een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw geboorteakte. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u verder een brief van de YCL neer, waarin een waarschuwing aan uw en aan uw vaders adres vervat is en waarin u om een donatie verzocht wordt. In de maand Magh (tiende maand) of Falgun (elfde maand) 2066 (januari-maart 2010) trok uw vader naar Dehradun, India, omdat hij zich niet langer veilig voelde in Nepal. Na uw vertrek uit Nepal kwam de YCL u zoeken in het huis van uw oom in Kathmandu.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er slechts weinig geloof gehecht worden aan de door u beweerde reisroute. U verklaarde met een vervalst Nepalees paspoort, op naam van B. T., geboren te Shangya, van Delhi naar Parijs gereisd te zijn (CGVS, blz. 10-12). U bleek evenwel niet op de hoogte van de geboortedatum van uw valse identiteit. U stelde dat het door u gebruikte paspoort een Schengenvisum bevatte, maar kon hierover verder geen enkele informatie verschaffen (zoals door welke ambassade dit visum zou zijn uitgereikt). Evenmin bleek u op de hoogte over het zagezegde doel van de reis (CGVS, blz. 11-12). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw reisbedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u hieromtrent meer details kan verstrekken. Bovendien blijkt uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal dat in de internationale luchthavens van Delhi en Parijs de identiteit van alle reizigers strikt en individueel wordt nagegaan. Uw verklaring dat u samen met drie andere reisgezellen uw paspoort voorlegde aan de douane in de luchthaven in Delhi (CGVS, blz. 13) is dan ook niet aannemelijk.

Verder moet worden opgemerkt dat u geen enkel stuk kon neerleggen ter staving van deze reisweg (vliegtuigtickets, boarding pass, bagagestickers). Voorgaande bevindingen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas. Volledigheidshalve kan erop gewezen worden dat het zeer opmerkelijk is dat u uw geboortedatum niet kon geven in de Nepalese kalender terwijl dit nochtans de kalender is die over heel Nepal gebruikt wordt (CGVS, blz. 3). Hierdoor rijzen er twijfels over uw recent vertrek uit Nepal. Verder moet worden vastgesteld dat uw opeenvolgende verklaringen over uw politieke sympathieën, op basis waarvan u geïdentificeerd zou zijn geweest, allesbehalve eensluidend zijn en een enkele voorname lacunes vertonen. Zo is het opmerkelijk dat u stelde dat uw vader functies vervulde voor de Rastriya Prajatantra Party (RPP), maar dat u deze niet kon benoemen. U kwam niet verder dan te zeggen dat uw vader anderen inlichtte over partijmeetings die op stapel stonden en mensen bijeenbracht om naar dergelijke meetings te gaan (CGVS, blz. 7). Meer zelfs, u bleek zelfs niet in staat om duidelijkheid te verschaffen voor welke partij u nu precies sympathiseerde. Eerst stelde u dat u

sympathisant was van de Rastriya Prajatantra Party (RPP) (CGVS, blz. 6). U gaf aan dat u na het schisma binnen de RPP de stroming van Kamal Thapa volgde. Gevraagd wat de volledige benaming van deze (nieuw opgerichte) partij was, zei u verkeerdelijk dat dit de Rastriya Janashakti Party-Nepal (RJP-N) is (CGVS, blz. 9). Uit informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal blijkt evenwel duidelijk dat de partij die na het schisma binnen de RPP geleid werd door Kamal Thapa de Rastriya Prajatantra Party-Nepal (RPP-N) is. Kamal Thapa verliet het oprichtingscomité van de RJP in januari 2005. Evenmin slaagde u erin de vlag van de RJP-N correct te beschrijven. U kon niet zeggen of de RJP-N of de RPP-N momenteel vertegenwoordigd zijn in het parlement (CGVS, blz. 9). Gelet op het feit dat u beweerde sinds vier of vijf jaar een aanhanger van de RPP te zijn (CGVS, blz. 6) en dat u geviseerd werd wegens de politieke sympathieën van uw vader, en bij uitbreiding ook uw sympathieën (CGVS, blz. 20), kan er dan ook geen enkel geloof meer gehecht worden aan de door u uiteengezette asielmotieven. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan de door u neergelegde brief van de YCL. Luidens deze brief worden u en uw vader immers geviseerd naar aanleiding van jullie politieke sympathieën. Met betrekking tot een eventueel verzoek om donaties vanwege de YCL of maoïsten in het algemeen, moet worden opgemerkt dat zogenaamde "open donatiecampagnes" regelmatig gehouden worden door maoïsten in Nepal. Volgens informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal gaan dergelijke donatieverzoeken nog maar zelden gepaard met gewelddadige afpersing. Bovendien worden vaak absurd hoge bedragen geëist maar blijkt dat er nog stevig onderhandeld kan worden en dat maoïsten reeds tevreden zijn met bescheiden giften.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

Uw geboorteakte toont enkel uw identiteit aan, dewelke voor mij niet ter discussie staat. De brief van de YCL kwam hierboven reeds aan bod.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker stelt "een beroep tot nietigverklaring en schorsing over te maken op grond van artikel 63 juncto 39/2 §2 vreemdelingenwet tegen de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratiebeleid bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 27/02/2012, per gewone brief aan verzoeker ter kennis gebracht op 29/02/2012". Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de beslissing van 27 februari 2012 tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling in de zin van artikel 48/3 vreemdelingenwet en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 vreemdelingenwet. Verzoeker vraagt *in fine* tevens de bestreden beslissing "van de Dienst Vreemdelingenzaken" te willen vernietigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een enig middel de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van "artikel 3 van de wet van 19/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen" en de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur: het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel, aan.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het

verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitevinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.2.3. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is *in casu* niet het geval.

2.2.4. Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, dat de rechtzoekende moet kunnen uitmaken welke gevolgen een bepaalde handeling naar redelijkheid zal hebben en dat de overheid niet zonder objectieve en redelijke verantwoording mag afwijken van de beleidslijnen die zij bij de toepassing van de reglementering aanhoudt (RvS 4 oktober 2004, nr. 135.661). Verzoeker toont geenszins aan dat voormelde beginselen geschonden zouden zijn.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

3.2. Verzoeker is van mening dat de motivering van de bestreden beslissing uiterst summier is. De motivering is enkel één bladzijde lang. Volgens verzoeker laat het CGVS na de andere asielmotieven waarop verzoeker zich beroept te weerleggen, met name het incident waarbij verzoeker enkele rake klappen te verwerken kreeg. Er wordt door de commissaris-generaal enkel gebruik gemaakt van de algemene formulering: er kan geen geloof meer gehecht worden aan de asielmotieven.

De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal over een discretionaire bevoegdheid beschikt om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om zijn eigen en zijn vaders politieke

sympathieën en de hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Bovendien dienen elementen in het voordeel van de asielzoeker niet noodzakelijk in de beslissing te worden opgenomen (RvS 19 december 2007, nr. 178.032). Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

De beslissing dient afdoende gemotiveerd te zijn. De lengte ervan is irrelevant indien de beslissing pertinent en draagkrachtig is. Met uitzondering dat het verzoekschrift thans stelt dat verzoeker onmiddellijk na de beschuldiging van de YCL is vertrokken terwijl volgens de feiten in de bestreden beslissing verzoeker nog melding maakt van een verblijf in Kathmandu bij een oom en een vriend van een oom (CGVS-verhoor p. 3), beroept verzoeker zich op exact dezelfde feiten. Zijn verwijt dat de bestreden beslissing een subjectieve opsomming van de feiten geeft, mist aldus grondslag. Daar waar volgens verzoeker er uitvoerig is ingegaan op zijn reisweg en er bijna niet is ingegaan op de asielmotieven die hij ter staving van zijn asielaanvraag inroept, stelt de Raad vast dat de laatstgenoemde motivering de eerstgenoemde overtreft, zodat dergelijke bewering feitelijk wordt weerlegd. Ten slotte kan verzoeker de CGVS bezwaarlijk verwijten de ongeloofwaardigheid van verzoekers politiek profiel, kennis na te gaan nu dit essentieel is om het beweerd politieke karakter van de voorgehouden vervolging vast te stellen.

3.3. Noch uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift kan blijken dat verzoeker bekend is met de voorgehouden functies van zijn vader voor de Rastriya Prajantra Party (gehoorverslag p. 7). Verzoeker bleek bovendien niet in staat om duidelijkheid te verschaffen voor welke partij hij zelf sympathiseerde, noch is hij in staat de volledige benaming van zijn partij te geven, de vlag van de RJP-N te beschrijven en voorts weet hij niet of de RJP-N of de RPP-N momenteel vertegenwoordigd is in het parlement (gehoorverslag p. 9). Verzoekers kennis is dermate vaag dat hij geen politieke interesse aantoonde laat staan een politiek engagement of dat hij opgroeide in een gezin met politieke activiteiten. Dergelijke ongeloofwaardigheid tast de overige aspecten van het asielrelaas aan, met name de beweerd aanval waarnaar het verzoekschrift verwijst. Verder benadrukt de Raad dat verzoekers persoonlijke vervolgingsfeiten, naast beschuldigingen, enkel betrekking hebben op een eenmalige aanval, beweerdelijk door YCL leden. Verzoekers bewering "*dergelijke handelingen werden enkel door de YCL gesteld*" kan bezwaarlijk overtuigen ter identificatie van de belagers, zodat het politiek geïnspireerde karakter van de aanval evenmin wordt aangetoond, zeker gezien verzoekers politieke profiel ook al ongeloofwaardig werd bevonden, en het feiten van gemeen recht betreffen (inpalmen van gronden).

3.4. Verzoeker stelt dat hij erg jong was toen hij zijn land ontvluchtte; op het moment dat hij België binnenkwam was hij nog minderjarig en was hij niet begeleid door een meerderjarige. Volgens verzoeker moet rekening worden gehouden met zijn jeugdige leeftijd, wat niet gebeurd is. Er worden verzoeker een aantal verwijten gemaakt over zijn reisweg, de reisdocumenten, zijn geboortedatum volgens de Nepalese kalender en dergelijke. Het betreffen volgens verzoeker allemaal details die zelfs voor een meerderjarige persoon niet altijd even gemakkelijk aantoonbaar zijn. Verzoeker deed noodgedwongen beroep op een smokkelaar en hij mocht zijn reisdocumenten niet zelf bewaren. Verzoeker meent dat het hem niet mag worden kwalijk genomen dat hij deze niet kan voorleggen of dat hij niet weet welke ambassade ze uitreikte.

3.4.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De asielinstanties mogen aldus van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de door

hem afgelegde reisroute (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004; RvV 4 september 2009, nr. 31.151).

3.4.2. In deze stelt de Raad vast dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de incheckprocedure in het *Indira Gandhi International Airport* in New Delhi bestaat uit de verschillende individuele controlepunten, terwijl in de wachtende rij steeds controles worden uitgevoerd door speciaal ter opsporing van vervalsingen opgeleide airline officers. Het is dan ook zeer weinig aannemelijk dat Nepalezen die vanuit India naar de Schengenzone vliegen op het Indira Gandhi Airport niet individueel en grondig zouden worden ondervraagd over hun reisdocumenten. Volgens deze informatie is het in de luchthaven Parijs CDG eveneens uitgesloten dat men niet zelf zijn identiteitspapieren persoonlijk zou voorleggen. Dat verzoeker verklaarde dat hij noch in Delhi, noch in Parijs, werd gecontroleerd, dat er hem evenmin vragen werden gesteld en dat hij in Delhi samen met drie anderen aan het douanehokje stond (gehoorverslag p. 13) is niet geloofwaardig. Daarenboven kan redelijkerwijs aangenomen worden dat een smokkelaar van de asielzoeker zal vragen om een aantal essentiële gegevens in het paspoort, zoals de nationaliteit, naam, geboorteplaats, geboortedatum, visum, te memoriseren teneinde de controles bij vertrek of bij aankomst in de luchthaven vlot en onverdacht te kunnen passeren. Dat verzoeker kon reizen zonder te weten voor welk land het visum werd uitgereikt, noch iets verteld te zijn geweest over het zozegde reisdoel (gehoorverslag p. 12), is evenmin aannemelijk. Derhalve kon de commissaris-generaal volkomen terecht besluiten dat de door verzoeker uiteengezette reisweg van India naar Frankrijk en de daarbij gebruikte reisdocumenten de geloofwaardigheden van de omstandigheden van zijn vertrek uit Nepal en zijn asielrelaas in ernstige mate ondermijnen. Ten slotte ziet de Raad niet in waarom verzoeker illegaal zou reizen nu hij geen problemen had met zijn nationale autoriteiten en enkel met enkele Maobadi.

3.4.3. Daar waar verzoeker zijn jeugdige leeftijd aanvoert, stelt de Raad vast dat verzoeker toch al de leeftijd van 16 jaar had, zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker niet over de maturiteit of de verstandelijke vermogens zou beschikken om te beseffen dat hij gesmokkeld werd en het belang van het memoriseren van gegevens in dit verband in te zien. Overigens is verzoeker niet ernstig waar hij meent dat het *überhaupt* verschoonbaar is dat iemand zijn eigen geboortedatum wel kent in de Westerse kalender, maar deze zelfs niet bij benadering kan noemen volgens de officiële kalender van zijn land van herkomst (gehoorverslag p. 2). Verzoeker licht niet toe hoe dat komt zodat hij niet aantoont dat hij in Nepal is opgegroeid en naar school gegaan.

3.5. Verzoeker meent dat zijn verklaringen wel als geloofwaardig moeten worden beschouwd, wat blijkt uit de door hem bijgevoegde stukken. Verzoeker voegt een kopie toe van het proces-verbaal dat naar aanleiding van het incident werd opgesteld door de lokale politie. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift een vrije vertaling aan van dit document. Verzoeker voegt ook een kopie van de partijkaart van zijn vader toe. Verzoeker is van mening dat deze documenten zijn asielrelaas volledig bevestigen.

3.5.1. De Raad hecht vooreerst geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Hoe dan ook in zoverre het verzoekschrift de inhoud van het proces-verbaal beschrijft, stelt de Raad vast dat deze allerm minst overeenstemt met verzoekers verklaringen. Hier worden immers drie incidenten beschreven, waarvan het eerste incident betrekking heeft op het afgeven van "schuldbrieven voor donatie", terwijl verzoeker stelt dat men zijn vader kwam bedreigen om zijn politieke activiteiten stop te zetten en grond op te eisen en het derde incident over een aanval "t.a.v. hogergenoemden" spreekt, zijnde verzoeker en diens vader, terwijl verzoeker zelf verklaarde dat hijzelf en zijn broer S.P. (gehoorverslag p. 17), dan wel hijzelf en zijn neef M. P. (vragenlijst DVZ vraag 3.5) hiervan het slachtoffer waren. Verder wordt gesteld dat deze aanval op datum van 2006/10/2 (lees: 2066/10/2) plaats vond, terwijl verzoeker zich op dat moment al in Kathmandu bevond (gehoorverslag p. 3). Wat de beweerde partijkaart betreft, kan bij gebrek aan een officiële vertaling, niet eens worden vastgesteld op welke persoon, welke organisatie, welke functie, welke periode deze betrekking heeft. De neergelegde documenten komen dan ook voor als opgemaakt voor onderhavige procedure.

3.6. Verzoeker beperkt zich voorts tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het maken van verwijten en beschuldigingen

naar het CGVS toe en het maken van persoonlijke vergoelijkingsen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.8. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag zijn er ook geen elementen die erop wijzen dat verzoeker in geval van terugkeer naar Nepal een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker stelde een "beroep tot nietigverklaring" in. De Raad stelt vast dat gelet op wat voorafgaat de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht noch zelf ook maar enigszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.10. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK